

ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อความรู้และทัศนคติ
ของผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาการบุตรปัญญาอ่อนวัย 1 ปี 6 เดือน - 3 ปี
ในโครงการส่งเสริมพัฒนาการเด็กโรงพยาบาลราชานุกุล (2541)

The effect of group counseling on parental knowledge and attitude
towards early intervention on mental retarded child 1 6/12 - 3 years
in Rajanukul intervention program

สุจิตรา ศรีสุโร

พนิดา รัตนไพโรจน์

ฉันทนา พิกุลทอง

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีผลต่อความรู้ และทัศนคติต่อการส่งเสริมพัฒนาการของผู้ปกครองของเด็กปัญญาอ่อน อายุ 1 ปี 6 เดือน - 3 ปี กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ปกครองของเด็กปัญญาอ่อนที่กำลังได้รับการฝึกส่งเสริมพัฒนาการร่วมกับพยาบาล ทั้งผู้ป่วยเก่าและผู้ป่วยใหม่ ปี พ.ศ. 2539-2540 จำนวน 16 คน โดยใช้วิธีสุ่มแบบเจาะจง กลุ่มตัวอย่าง ได้รับคำปรึกษาแบบกลุ่มโดยผู้วิจัย สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง 15 นาที ติดต่อกัน 5 สัปดาห์ รวม 10 ครั้ง

รูปแบบการวิจัยเป็นแบบ Pretest-Posttest Design เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบประเมิน ความรู้และทัศนคติต่อการส่งเสริมพัฒนาการวิเคราะห์ข้อมูลโดยเปรียบเทียบความแตกต่างของ คะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มด้วย T-test dependent ใช้โปรแกรม SPSS for Windows

ผลการวิจัยพบว่า

1. หลังการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มผู้ปกครองมีความรู้เรื่องภาวะปัญญาอ่อนและการปรับ พฤติกรรมไม่พึงประสงค์สูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001
2. หลังการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มผู้ปกครองมีทัศนคติต่อการให้การส่งเสริมพัฒนาการต่อ เด็กปัญญาอ่อน และต่อบุคลากรสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

ผลจากการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มสามารถใช้เป็นแนวทางในการให้คำ ปรึกษาอีกวิธีหนึ่งสำหรับบุคลากรวิชาชีพ โดยสามารถส่งเสริมให้ผู้ปกครองมีความรู้เพิ่มขึ้น และ เปลี่ยนแปลงทัศนคติแนวความคิดไปในทางที่ดีขึ้น